

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben kapható levelem, előfizetés
nyáráig kelte:

Egyes évre . . . 6 fr. — kr.
Fél évre . . . 3 „ — „
Szegény évre . . . 1 „ — „

Egyes szám ára 1 kr.

1 kapható a kiadónknálban és
Gross G. látogatójogdíjával.

Bérmertelen levelek nem
fogadjatnak el.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI LAP.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

HIRDETÉSEK felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban Kolostor-utca 26. sz. a., — Budapest: Eckstein Bernát, Goldberger A. V., Mezei A., Schwarz Gy., — Bécsben: Danneberg J. Haasenstein & Vogler, Schalks Henrik, — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurtban: Daube G. L. & Társa, — Hamburgban: Károly & Liebsmann nagy hirdetői irodájában.

Szerkesztői iroda,

ahová a lap szerzői részét illető közlemények eljuthatnak:
Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Feloldó szerkesztő:

Rosszadát János.
Főmunkatárs.

Dr. Letmányi Nándor.

Kiadóhivatal,

ahová az előfizetési pénzek és hirdetői díjak küldendők:
Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Hálafeliratok a királyhoz.

A királyhoz hű magyar nemzetnek becsületére és különös dicsőségére válik az, hogy a reformtörvények szentesítéséért, a legszűkebb lelkesedéssel, közvetlen ű Pálségéhez intézett számtalan köszönő táviratban nyilvánul a hála a legalkotmányosabb koronás király iránt. Ferencz József jószágos királyunk annyira a legnemesebb és bölcs atyja a magyar népnek, hogy a nemzet szíve és királyunk közt a legtökéletesebb egyetértés létezik. Ezért válik Magyarországnak ezeréves történelmi királyhűségének becsületére, hogy nemcsak politikai testületnek, hanem számtalanlanc ezrek fejezik ki ű Pálségének közvetlenül legösztintebb háláját. Magyar népe iránt atyai jósággal elvelt királyunk és a magyar állam minden polgára közt nincs szükség hivatalos közvetítésre e hálányilatkozatok számára. E közvetítés épp oly szükségtelen, mint atya és az ű szerető gyermekek közt, a kik köszönetet mondanak az ű atyai jóságból eredő jótéteményekért. Ezért örömdotes, hogy nem csak a magyar fővárosból, hanem minden vidéki városból is küldtek s még folyton küldenek egyenesen ű Pálségéhez köszönő táviratokat. A magyar nemzet dicsőségét csak gyarapíthatja az, ha királyunk iránt a köszönetnyilvánítás és példái a magyar állam minden polgára rangkülönbség nélkül utánozza. Feülköt királyunknak anyai hálával tartozunk, hogy azt — öszintén szölvá — nem vagyunk képesek elég érthetően és elég gyakran ki-

fejezni Szent István koronájának viselőjével szemben. Ezeknek a hálányilatkozatoknak a jövőre is megbecsülhetetlen politikai és erkölcsi értéket van. Újból bizonyítják azok, hogy tántoríthatatlan bizalom létezik király és nemzet közt. E nyilatkozatok azonban értékelteb intést is foglalnak magukban a magyar alkotmány ama képzeltgő fanatikusai, vagy rosszakaratú ellenségei ellen, a kik bővsé kezelt, vagy a rágalom népbűtőit mérveleg akarnák megtámadni, természetesen mindig hiábán, az éríthetlen bizalmat Magyarországnak legnemesebb királyá és az ű népe közt.

Mint ványuljon a magyar nép hálája abban is, a nyílt és egy szeretet által összekötött család gyermekeinek kötelessége, — hogy a korona iránt, a mely most éő igazságban megvalósítja az atyai jószág eszményét, nem csak nagy ügyekben, hanem a mindennapi politikai élet minden apró eseményeiben is azt a hódolatjeljes figyelmet követjük és senki által megsértéren nem engedjük, a mely figyelemnek és szenteltartásnak az udvarnok hűzelgéshez semmi köze sincs. A király érzelmének és szenteltartását jóvára is meg kell védelmezni minden olyan kísérlet ellen, a melynek holmi régi vagy új személyes bálványimádás processziójáránsai által Magyarországnak a közvélemény megghamisítása a célja.

Ma a liberális elvek kormányzata épp oly konszolidált, mint Wekerle reformminiszteriumának az állása. Azok tehát, a kik a politikai reform eszméit öszintén gondol-

ják, azok, a kiknek szívében öszinte és nem tettettett a hála, a legfontosabb reformtörvények diadalmas sikerültéért, türelemmel és okos mérséklettel munkálkodjanak és szabadulv reformpolitika folytatásán. Meg vagyunk győződve, hogy akkor az érvek hatalma által a főrendház is meggyőződhetí engdi magát a szükségességről, hogy csatlakozzék a képviselők szavazatához. Ide azonban mindekelőtő türelem és idő kell, a mely, hogy minő hosszú legyen, annak meghatározását se kényszer, se nyomás ne befolyásolja.

A földhitelről.

I.

Az agrár kérdés helyes megoldása a közeljövő legelőnyesebb feladata.

Alig van kérdés, melynek megoldása sürögésbe volna, mert közgazdasági viszonyaink átalakulása feltétlenül megköveteli, hogy e kérdés mielőbb rendezteszék.

A közelmúltban már többször felszólalt a sajtó s rámutatott — késégre vonhatlan adatokkal támogatva — a bajra, mely bekövetkezzetik, ha unos-untalan csak a tervezetessé és nem a gyökeres orvoszággal igyekszünk a gyógyítást keresztül vinni.

Tágradhatlan, hogy legelőb sorban is a földhitel érdekeiről kell gondoskodnunk, mert csak így lehetséges reménytelenség, hogy az esetleges orvoslásnak tényleg hatása leand.

En pedig követem bus emlékelt szívémben ezt a kék koporsót, és te király hintez lábam elé!

Tavaszi szellő, én, mint Heine, a nagy költő udvozlom a rózsát!
Nem azt, mely uton-utfélen nyílik.
Nem azt, mely fényes báternekben díszít büszke királynőket.
Nem az üvegházak pompás rózsáját.
Mennél oda, messze, a hol egy vén rózsza nyílik.

Lombja minden évben megfígyodik, s ha szérelmes pár van a faluban, tőle kér nyílt virágot. Mi is szeretünk, mi is téptük a rózsát.
Tavaszi szellő, udvozlom azt a rózsát!

De hová kalandoztam el?

Nincs már itt a jó kalauz, ki csupa virág közé vezértél. Találkozom egy ezüst szakkallu agastyánnal.

Kézen fogott és jéghegyről-jéghegyre, hómezőről-hómezőre vezetett. Fázott a testem, fázott a szívem. Beh hideg egy ember, boh rossz egy vezető!

Itt a tél.

Lotag.

TÁRGA.

Tavaszi és tél.

Hogy is volt tavaszal?
Ízós napugár szökött papíromra, letéltette tollamat s kicsalt a szabadsá.

A szabadság, vagyis kisebb börtönből abba a nagy fogházba, melynek a neve utca.

Mintha most — a tél szigorított diáregre — látnék mindent.

Bolyongásaim közben elérek egy földszinti ház ablakhoz.

Itt lakott valamikor Ilonka. Virágai közül úgy bukkant elő idős-bokros fejcsékeje, mint valami virágtündér. Kék szemei azt beszélték, hogy itt boldogság lakik s ártatlanság.

Csakhogy az régen volt ám!

Egy szép nap két küldött érkezett Ilonkához.

Egy hordár, két a sarokról kopott külsejű csinos fiatal ember küldött hozzá. Levél és ibolya-escor volt a kezében.

Aztán jött egy liberális nács. Ékszerszekrény volt a kezében s mint — utközbén — nagy kíváncsiság beletekintett, majd megvakult a nagy ragyogástól.

Pár perc múlva visszajött a hordár s visszajött vele az ibolya-escor meg a levél: a fiatal

ember (valami ártatlan bölcsész) busan oldalgott el valahová . . . órát adni.

A liberális nács diadalmasan sietett egy fényes fogathoz, melynek ura felkacagott és tovább vágatott.

Csakhogy régen történt ám az!

Ilonka ablakán többé nincs virág.

A másik sarokon tetten is kinalnak virággal. Egy kis 5-6 éves lányka, a ki még nem tudja, mi a virág.

Egy vén banya, a ki rég elfeledte, mi a virág.

Bimbó kor és hervadás kora . . . nincs il-tala . . .

Tavaszi, tavasz, tavasz! . . .

Miert beszélsz te hozzá?

Miert hinted be virággal az én utalmat is?

Miert kérdeled az én szívetem is, hogy fogadja be egy sugardat, adjon helyet egyetlen kis virágnak?

Mit akarsz te tőlem, mikor én többé nem hiszek neked!

Lásd, amott doboz egy kék koporsó.

Szép, fiatal halott fekszik benne. Angyal lesz belőle, azért környezik már most is a menny színeivel. Tizenhét esztendőről szól a szomszédok.

Lásd, mikor te életről beszélsz, ez a kék koporsó a halált emlegeti.

Ma, a midőn alkalmunk van látni, mely nyíró kétségbe ejtő a kisbirtokos helyzetére a termelés költségei voltánál és az értékesítés kedvezőtlen körülményeinél fogva, lehetetlen — nekünk, mint speciálisban agrár-kultúr államnak — fel nem ismerni a baj létezését és azt, hogy a kisbirtokos osztály igen rá szorult arra, hogy érdekeire némi gond fordíttassék.

Régén halljuk, hogy a szövetkezetek államosítást ígrogatnak, — a mi általánosan nemleges könnyítve lesz a kisbirtokos helyzetén, — de az előjelek után ítélve, alig hiszünk, hogy ez egyhamar bekövetkezzék.

Dacára azonban ezen körülménynek, úgy pénz-, mint hitelügyi szempontból örvendeztesnek tartjuk azt a jelenséget, hogy a vidéki nagyobb pénzintézetek közül néhány, az elmúlt évben alapítottját oly célszerű emelte fel, hogy működési körébe a záloglevél-üzletet felvegye.

A mai viszonyok mellett a birtokosok a hitelre rá vannak szorulva s helyzetükön csak akként segíthetnek ésszerűen, ha azokhoz az intézetekhez fordulnak, a melyek kölcsöneiket zálogleveleken nyújtják.

Ugy a törvényes intézkedések, mint a tapasztalás igazolja, hogy csakis az ilyenfajta kölcsönök azok, melyeket a hitelt igénylő nyugodtan felvehet.

A záloglevelek biztosításáról szóló 1876. évi XXXVI. törvényczikben foglaltatnak azon intézkedések, a melyek a zálogleveles kölcsönök előnyeit képezik. Jelzálog-üzlettel foglalkozó részvénytársaságok, avagy szövetkezetek e záloglevelek külön biztosítására legalább 200,000 forintnyi alapot tartoznak alkotni, a mely alap tisztán a záloglevél birtokosok összeségének biztosítóként szolgál, s mint ilyen végrehajtás alá nem vonható.

Az ezen intézetek által csakis mezőgazdasággal üzembe vitt ingatlanra szorított kölcsön az alapszabályok szerint meghatározandó becsérték feléig terjedhet s így nagyon természetes, hogy a záloglevelek részint jövedelmezőségük, részint biztonságuk tekintetéből töké elhelyezésre, befektetésre a legalkalmasabb papírok egyike.

Záloglevelek csakis jelzálogjoggal biztosított kölcsönök folyósítása után bocsáthatók ki és hozhatók forgalomba és a forgalomból oly mérvben vonandók ki, a mely mérvben a kölcsönök visszafiztetettek.

Tekintettel arra, hogy a betéti kamatláb ma alig haladja túl a 4 százalékot, igen természetes, hogy az állandó tőke ma után keres elhelyezést. S minthogy a záloglevelek legkisebb kamatozása: 4 és fél százalék s minthogy e papír tözsdei ártámaszában alvattive nincs és spekulatív papír egyáltalán nem képez, biztonságot tekintve pedig jelzálogjuttal kétszeresen van fedezve, természetesnek látszik, hogy zálogleveleink meg a külföldön is nagy keresletnek örvendnek.

A fent hivatkozott törvényczik a záloglevél tulajdonosokat illetőleg a legmesszebb menő intézkedésekkel biztosítja az elhelyezés szilárdságát, de sőt alig van forgalomban záloglevél, melynek övadékképessége rendeltetleg megállapítva ne lenne.

Azon záloglevelek, melyek a pénzár jogyeztetnek, bármely hatóság és tőzszer által biztosítékképpen elfogadtatnak, mi által azok biztonsága feltétlenül igazolva van.

(Folytatása következik.)

Román dolgok.

A „Gazeta” nem hagyta annyiban, a mitermosztetés is, hogy a „Tribuna” öt pamfletnek kereszteltesse éppen dr. Lucaeu által.

„Elzmomordova írjuk, hogy mennyire ragadhatják a kislelkűeket a szenvedély és gőg, kiknek nincs sem bátorság, sem képesség elvilegményével szembe állani és tárgyilagosan vitatkozni.”

Ezen bevezetés után tudatja olvasóival, hogy sürgönyözött Lucaeuinak, hogy az mondaná meg, ha igaz-e, hogy a „Gazeta”-t pamfletnek nevezte volna. A válasz megérkezett. Lucaeu nem a „Gazeta”-ról mondotta s hozzáfele, hogy nagyon sajnálja. Erre aztán a mi mindig a legválságosabb időben szokott visszavonásnak ászkát a románok közül kiadta. Áma „Tribuna” sem hagyja, hogy a másé legyen az utolsó szó.

Kérnök Muresianu, — így kezdi — világosítsa fel a helyzetet, midőn Babesul, Mosonyn és Bredienunval vizsálat akar a nemzeti pártban előidézni s összegyűlték a „Gazeta” szerkesztőségében, értekezletet tartottak, a melybe brassói Pó Győzst nem engedték be. Azonban biztosak vagyunk, hogy a Timpul által kért ezen felvilágosítást a „Gazeta” nem fogja megadni. Főolvaság is. Mindnyájan tudjuk, hogy milyen vízből fürdik az öreg „Gazeta.”

Hát ezek bizony szépen elbánnak egymással. A „Tribuna” azt is követeli, hogy a „Gazeta” közölje a Lucaeu sürgönyét egész terjedelmében.

A középiskolák.

A „Gazeta” a miniszteri évi jelentés alapján megemlíti, hogy mennyi segélyt kaptak a felekezeti középiskolák a múlt évben s aztán ezeket írja: „Meglehet, hogy az állan segélyezése a nem román felekezeti középiskolákat, de mi nem tudjuk, hogy csak egy krajczárt is adott volna a román középiskoláknak. Ellenkezőleg a figyelmükre mind nagyban terhetek rónak azokra, kifogásokat emelnek az iskolák beletéle ellen. Ha egy tégla nem áll jól az iskola-épületben, ha egy pad kissé el van kopva; nagy lármát esznek, mislalt a rom. khat iskoláknál szemet hunynak sok valóban kifogásokkal szemben.”

Ezt kötvé hiszik.

Nem elég a saját háza előtt sörpés, a Tribuna-nak. Idő 256. számban elpanaszolja, hogy a szorb kongresszus és papnövdele Budapestre bízsonk elhelyezze. Ez a tervezett csapás szerinte annyira súlyos, merész, hogy ő ennek megvalósítását fel nem tetheti az éresek beleegyezése nélkül. Már pedig az, a ki valamely erdőt védelem nélkül felad, áruló.

Jobb, ha a saját háza előtt seper, van ott most elég seperi való.

A „Dreptatea”. A mi ifjúságunk” cím alatt vezérkiáltás 262. számban. Sajnálja, hogy nincsenek többen az egyetemeken és hogy azokban nem képeztetnek igaz románoknak. Gondoskodni kellene a román tanulókól főleg most, midőn látni, hogy ellenségek a román ifjakra retetők szemeket és azokat elalomból lekeziknek. No feleadjuk, — így végzi — hogy a mi jövünk az ifjúság körében van letéve.”

Hát csak aggrasak azt a 100—200 ifjút a szédülő politikákba!

A „Tribuna”-nak helyeg sem lér fogara, hogy minak a zsidók is honpolgár-számba monnek. Gyönyörű németes serevvel és szorató tudat midőnk neveit, a ki a budapesti fakilyás-diszmenben részt vettek, mert ugymond, szép zsidó gyűlölménye lenne bőlő.

Monduk mi erre kádenziát. Az ugynevezett szabad Románia (városban a oszmeidziu népháza) én évben kiállítást rendezek a románok, de előre ki lett mondva, hogy zsidó iparos abban részt nem vehet. A bukaresti zsidók erre azzal felelelt, hogy egyelőnleg sem látogatta meg a kiállítást. Melyik szabadság ország: Ungaria-e, vagy Románia? Tessek megmondani.

A szebeni román leányok.

Hossz sürgönyt kapott Szebenből a „Gazeta”, azt közli onnan a „Tribuna” is, hogy t. i. az ottani román leányok közül négyet a járásbíró kihallgatott s hogy a leányok milyén bántalmat védelmeszték a román állam Erdely volt színeit, (már t. i. a magyar-széklő és szász nemzeti színeit), hogy milyén ügyesen védte Francu ügyvéd a leányokat. A tárgyalást a járásbíró elhalasztotta, mert egyik leány betegeskedni nem jelenhetett meg. A román közönség ugyancsak melegen üdvözölte a leányokat.

Csakugy ómlak a szebeni román leányokhoz az üdvöző sürgöny. A kolozsvári egyetem román diákjai is megmozdítottak egyet. Nem lenne jobb, ha azok a diákok tanulnának? Mult nyáron Eotvos báró miniszter megbocsátott nekik. Ezt hamar elfeledték.

A „Gazeta” az 133. világításán ezíven védelmező fogadja a n-szebeni román klasszikonok, a román tricolor hordásait. Semmiel sem lehetne — ugymond — délenkben megvilágítani azon politikai helota helyzetét, melyben a románok a Tisza és Karpat között a magyarosítás bűnös politikája követ. Készenb jutottak, hogy román öket is porba fognak azért, mert tradicionálisan (?) nemzeti (?) színek. kel ékesítik magukat, azt alvaran ezek kímálatul, hogy az román nek és románosan éreznek.

Fránku ügyvéd.

Olvasuk az ügyvéd által a nagyzeben klasszikonok éreken tartott védőbeszédét, melyben a piros, sárga, kék színeket román színeknek, tulajdon nemzeti színeknek, nemzeti román tricolornak, tehát e hazában nem idegen színeknek nevezi, valamint nem idegen a román is ebben az 6. sájt hazájában.

A zsinak sem idegenek mert ezek Erdély százados színei s így nem lehet idegeneknek nevezni. Itt csak egy kis bukfencet esmált az ügyvéd, mert Erdély színei a piros, sárga, kék a székely, szász és magyar politikai nemzetek színei, nem pedig az oláhoké, kék Erdélyben mint politikai nemzet, sohasem szerepeltek és így színeik sem voltak. Mi legalább így tudjuk.

Tanügy.

A „Nemzeti Iskola” melyeg. December elején mult egy esztendőnek annak, hogy a Nemzeti Iskola mutatóvárszám megjelent. Ez az ifjúsági fényszen igazolta, hogy e lapra mekkora szükség volt a tanárának és a tanítóságnak egyaránt. Ez vezette be a minisztertanács a tanítók ügyét úgy, hogy ma és csakis ma kezdik igazán megérteni a tanítók mozgalmat törvényt. A Nemzeti Iskola hasábjában minden számban egyet állanak a nagy közönség előtt tanárok és tanítók e azok legjobbjai torjeszt eszméiket a hazai általános kultúra javára. A Nemzeti Iskola azonban nem a nevek tekintélyével akar hatalni olvasó közönségére, hanem az igazságra, a férfias nyitásgat erejével. És éppen ez okozta azt, hogy minden oldalról komolyan veszik. Egy év leforgása alatt e lap oly sok sajezést hozott forrásból, hogy bárhán kimondhatjuk: ma egészen más áradat uralkodik a tanügyi körmozgásban mint csak egy évvel korábban is. Avagy nem a Nemzeti Iskola hirdette-e első sorban s tanári és tanítói képesítési reformjában azt az elvet, hogy e két állás pedagógiai képesítésében nem szabad különbségek lenni? És nem a Nemzeti Iskola mondta-e ki először a jelzést: Egyeséges törvénykönyv! — melyben minden iskola találja meg a reá vonatkozó rendelkezést? És folytathatko: ovább is a visszamelegkedéseket, de főolvaság. Csap n még csak azt a tökélyt említi meg, hogy a Nemzeti Iskola a tanügyet olyan általános érdekek közünyeg tekinti, mely nem lehet csak a tanítók és tanítók ügye, tehát ez okból olvasó közt akarja csoportosítani a szükeket és a művelt társadalmat is. És ez is sikerült neki, de nemcsak a kaxindik, hanem magánosok is, kiket a tanai kultúra érdekei, tömegesen soroznak az előfokot közé. Ezért tette le a kezét és is mint ilyen egyetűl áll nemcsak harakában, de az egész világban. Az első esztendő sikerei bársz zálogot nyújtanak arra, hogy e lapnak tanügyi viszonyaink jobbra változtatásában még ilyen fontos szerepe van. Ez okból ajánljuk olvasóink figyelmébe. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, Rottenbiller u. 5/a. Előfizetési ára egy évre 4 frt.)

154 (1-30) Összes áruszerzők házi sürgőnyökhöz és telefonhoz.

Teljes házi sürgőnyök száraz teleppel 6 ft.
Közvetlen házi sürgőny 4 ft. Házi mikrofon
darabonként 9 ft. Teljes villamhárító-berende-
zés 20 frtól feljebb. Izó lámpák, accumula-
tork, száraz elemek, indukciós készülék szolid
és elegáns kivitelben, a legelősebb árakon.

W. Josef Neumann

elektro-technikai telepe
Wien IV., Starbembergasse 4. sz.

U! villamos pillanatvilágítás U!

húlésszobák, pinceszék, padlások, árnyékszék,
tűzvesztélyes helyiségek számára, galvan-ele-
mekkel: igen praktikus és tartós.
Árjegyzék ingyen. Árjegyzék ingyen.

Minden könyvkereskedés által meg-
szerezhető a pályadíjjal kitüntet-
tett, 27-ik kiadásban megjelent mű:

A megzavart
ideg- és nemi rendszerről.
Dr. MÖLLER egészségügyi tanácsosól.

Bérmentes megküldés boríték alatt
60 kr-ért levélbélyegeken.

Bendit Eduard,
Braunschweig.

Csak 3 forint

a legegzebb és legelősebb

karácsonyi ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban

bármely beaköltött fénykép után. Előleg 1 ft.
Szállítás 10 nap. A hű másolatot ke-
zesség vállalattal. A fénykép sörteiben ma-
rad Karácsonyi ajándékul szánt megrende-
lések előbb küldendők be.

BODASCHER SIEGFRIED

jutalomdíjazott művésze Bécs, Praterstrasse 61,
(szőlőtől gresso Pfaffgasse)

Sürgőny-csín: Gottschlig - Budapest.

Telefon 57-56

GOTTSCHLIG ÁGOSTON

tea-, rum- és cognac-nagykereskedő

BUDAPEST.

Központi iroda: IV. Váci-utca 4. sz.

RAKTÁRAK

IV. Váci-utca 6. sz. VI. Andrásy-ut 23. sz.

„A Mandarinhoz” „Hong-Cong városához”
a városház-tér mellett, a kir. opera átellenében.

Kivittelt pinceszék: X. Kőbánya, Füzér-utca 9.

Kizárólagos bizományi raktár: Brassó és környéke
részére Geisberger Frigyes ünnel.

Közvetlen behozatala valódi kínai és orosz kuruvá takk,
Jamaika, Bróilist, és Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök
a legelősebb minőségben, eredeti csomagolás és palackozásban,
eredeti árak mellett.

Árjegyzék kicserélve ingyen és bérmentes.

(1-5)

Egyes példányok kaphatók

a kiadó-hivatalban és GROSS G. lottógyűjtőnél.

Bodoki

MATILD-FORRÁS

különösen kötött szénasvaban és szénasavas nátriumban rend-
kívül gazdag, kristálytisztá égvényes-vasas savanyúvíz.

Első rangu acél-forrás.

A világforgalomban legelősebb, legelősebb és leg-
egzősebb — megfelelő szakértelemmel természetlűen
kezel — a maga nemében páratlan savanyúvíz.

Legelőgásabb borviz.

Női bántalmaknál, a gyomor és az idegrendszer bántal-
mainál, vérzegénységen alapuló betegségeknél, páratlan
hatású gyógyítal!

Egy literes üveg víz ára üvegcseréléssel 5 krajczár.

Kapható:

Brassóban Weisz Mihály-utca 12. szám alatt lévő raktár-
romban, továbbá minden ásványvíz-kereskedésben és a
vendéglőkben.

Tisztelettel

György József

a forrás kezelője,
Bodok. (Háromszék megnye.)

160 (51-100)

Rövid, apróra vágott

Ajánlunk

bükkfát fűrészelve és hasogatva.

1 öl, szállítással 13 ft — kr.
500 kg. (ezelőtt 4 ft 25 kr.) 4 ft — kr.
100 kg., szállítás nélkül — ft 75 kr.
1 öl hasdóba 11 ft — kr.

Seewaldt taktárak.

172 (1-4).

Megrendelések elfogadtnak:

Schmidt R. és társának, Kapu-utca 27. sz.

Prentner és Seewaldtnál 8. sz.

SEEWALDT-taktárak.

Négy regény ingyen!

Felhívás

A MŰVELT MAGYAR OLVASÓ KÖZÖNSÉGHEZ!

A „Képes Csáladi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a
legelősebb művelő magyar család háziújságja.

Köszönettel az elöl érte el, hogy mindig hasznos
írásokban s egy van szerkesztése, hogy a sorduló leánykák is bátran a ke-
zebe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagynak is mindig meg-
elősebb szórakozást és hasznos olvasmányt találunk benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi
titkára.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regényvel ajándékozza
meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1
ft, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” talán van szórakoztató talányokkal a mulattató apró-
fogokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egy szóval a „Képes Csáladi Lapok” a
legrészletesebb, a legelősebb és mégis a legelősebb szórakozási képes
hétlapp.

A képek a legelősebb művészek esetében készültek. A „Hölgyek
Lapja” mellékletének díszes képeit mindig a legelősebb díratnak minősít;
egy az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmér és társak” regény Beniczky Bajza Lenkeltől, „Újvá-
r” költemény Ábrányi Emilől, „A befele fordított kap” novella Muray Ká-
roltól, „A nő feladata” dr. Tarnaszy Istvántól, „A szűz világa” Tóth-
Lajosról, „Az ifjú anya” költemény dr. Fekety Sándortól, „Az alom” G.
Dizsegyh Móról, „Bál után” Mécsáros Sándortól, „Az időről” szatira
Jámor Lajosról, „A szép szűzenő” regény Rudnyánszky Gyúdlól.

Előfizetési árak.

a „Hölgyek Lapja” című dírat a „Regény”-melléklettel együtt

Egész évre 6 ft — kr.

Fél évre 3 „ — „

Negyed évre 2 „ — „

A „Képes Csáladi Lapok” hetiállapú mutatónyomokat ingyen és
bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legelősebb-
ben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt együtt s az előfizetési összeget utalványon
egyszerre beküldi, annak elismerésül, egy díszes emlékkönyvet küldünk.

Ha a ki egész évre s 6-6 új díszes előfizetési összeget 80 kr.
csomagolási és postaszállítási díjjal egyszerre beküldi, annak elismerésül 4
regényt küldünk: a ki 3 ft előfizetési összeget 40 kr csomagolási és
postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk
elismérésül, a ki e csak 1 ft 50 krajczár negyedévi előfizetési díjat
20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak
a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Csáladi Lapok”

kiadóhivatala
Budapest, Vadszék-utca 14. sz. saját háttában.

Brassó, nyomtatja és kiadja a „Brassó” nyomdája — Grünfeld Vilmos.